

Zwitserse fiscus gaat gegevens uitwisselen

Het oude belastingverdrag met Zwitserland uit 1951 wordt vervangen. Het nieuwe belastingverdrag van Nederland met Zwitserland treedt op 1 januari 2012 in werking nu ook het parlement in Bern dit verdrag in november heeft geratificeerd. Dit ondanks commotie in het Zwitserse parlement over goed te keuren afspraken van het Alpenland met Duitsland en het Verenigd Koninkrijk, vanwege de gevolgen voor het bankgeheim.

Landen sluiten in het algemeen een belastingverdrag met elkaar om te bewerkstelligen dat inwoners van beide staten geen dubbele belasting hoeven te betalen. Tegenwoordig worden in een belastingverdrag ook steevast afspraken gemaakt over de uitwisseling van inlichtingen door de belastingdiensten van beide verdragsstaten. Anders dan onder het oude verdrag is in het nieuwe verdrag met Zwitserland een artikel opgenomen waarin is afgesproken dat beide staten op verzoek zonder enig voorbehoud gegevens die fiscaal relevant zijn en bankeninformatie zullen uitwisselen. Voorwaarde is wel dat de verzoekende staat eerst zelf al het mogelijke heeft gedaan om de gewenste inlichtingen te verkrijgen. Nederland kan effectief slechts een verzoek indienen bij Zwitserland om informatie wanneer het de betreffende belastingplichtige onder andere concreet kan identificeren met naam en — indien bekend — adres, bankrekening et cetera. Ook moet Nederland het tijdvak aangeven waarvoor om informatie wordt verzocht. Nu de Nederlandse Belastingdienst lang niet altijd over deze gegevens beschikt kan dus niet in alle gevallen een verzoek om inlichtingen worden ingediend bij de Zwitserse fiscus. Deze procedure geldt overigens al met ingang van 1 maart 2010. In het nieuwe verdrag is geen artikel opgenomen over bijstand bij de invordering van belastingen. Ook het verdragsinwoner artikel ondergaat een wijziging. Zowel onder het oude als het nieuwe verdrag wordt de woonplaats van een rechtspersoon nog steeds bepaald volgens de belastingwetgeving van beide landen, waarbij onder het nieuwe verdrag tevens de voorwaarde is opgenomen dat de rechtspersoon moet zijn onderworpen aan een belasting naar de winst. Wanneer het bovenstaande resulteerde in een dubbele woonplaats was onder het oude verdrag de plaats van de statutaire zetel van de rechtspersoon beslissend. Onder het nieuwe verdrag is dat de plaats van feitelijke leiding. In een situatie waarbij een naar Nederlands recht opgerichte bv feitelijk vanuit Zwitserland wordt bestuurd zou deze bv onder het oude verdrag verdragsinwoner van Nederland zijn. Nu deze bv feitelijk vanuit Zwitserland wordt geleid kan met ingang van 1 januari 2012 te beoordelen naar de feiten en omstandigheden van het geval sprake zijn van een emigratie van deze bv naar Zwitserland met alle fiscale consequenties van dien.

In het nieuwe dividend- en interestartikel zijn enkele vereenvoudigingen opgenomen. Wel verdient aandacht dat Nederland heeft bedongen zijn nationale inkomstenbelastingregeling te kunnen blijven toepassen bij naar Zwitserland geëmigreerde aanmerkelijk-belanghouders die een voordeel genieten uit (fictief) in Nederland gevestigde vennootschappen. Voorwaarde hierbij is wel dat de opgelegde conserverende aanslag nog open staat.

Erik Jansen werkt in de internationale fiscale adviespraktijk bij accon avm in Nijmegen